

ἐξυδακίας ἀναγνωρίζει ὁ συγγραφεὺς ἐν σελ. 433 (σημ. α).

Ἐν συνόλῳ δὲ λέγομεν ὅτι αἱ ἰδέαι αἱ ἐπικρατοῦσαι καθ' ἅπασαν τὴν συγγραφὴν εἰσι πατριωτικαί, γενναῖαι καὶ φιλελεύθεροι, καὶ ὅτι καὶ ματὰ τὴν ἐκδοσὶν τῆς λίαν ἀξιοπαίνου μεταφράσεως τοῦ Ἑρτίου, δύναται νὰ θεωρηθῇ τὸ βιβλίον τοῦτο ὡς οὐκ εὐκαταφρόνητος πλουτισμὸς τῆς ἡμετέρας ἐπιστημονικῆς φιλολογίας.

Α. 'Ρ. 'Ρ.

Η ΧΑΡΑ.

Ἐκ τῶν τοῦ Κ. 'Α. 'Ρ. 'Ραγκαζῆ.

Ζητῶ τὴν χαρὰν πότ' ἐδῶ πότ' ἐκεῖ
Ποῦ εἶναι, εἰπείτε με, ποῦ κατοικεῖ;
Δὲν εἶναι εἰς λόγους κ' εἰς ὄρ' ὕψηλά;
Εἰπείτε με, ποῦ ἡ μορφή της γελᾷ;

—οοο—

Εἰς βάθῃ κοιλάδων ἐπῆγα ζητῶν
Τὸν ρέακα εἶδα ποῦ πλέττει κρατῶν
Καὶ παίζει καὶ σύρει νερὰ καθαρὰ,
Μαὶ ἤ των δὲν ἐπαίξε πλήρ ἡ χαρά.

—οοο—

Ἐλήτησ' αὐτὴν εἰς σκιάς τῶν δασῶν
Ἐγέλωρ τὰ γῶτα ἀπέρων χρυσῶν,
Πτηνὸν ἐκεῖαδ' εἰς νεροῖν χλωρῶν,
Πλήρ ἔφαίνε θρήνοις καὶ ὄχι χαρὰν.

—οοο—

Ἐλήτησ' αὐτὴν εἰς εὐθύρους χοροίς,
Εἰς δειπνῶν θαλάμους λαμπροῦς κ' ἡχηροῦς,
Εἰς γῶτα, εἰς σκηνὴν χρυσᾶ κ' ἀργυρᾶ,
Πλήρ οὐτ' εἰς αὐτὰ δὲν ἰδρὲθ' ἡ χαρά.

—οοο—

Τὴν ἐφθασα τέλει, τὴν εὔρον μακρὰν,
Μακρὰν εἰς χωρίου κοιλάδα μακρὰν.
Τριγυρωτῆς εἶχε παιδί, ἀρκετά,
Κ' ἐπῆδα μ' κείνα κ' ἐγέλα μ' αὐτά.

—οοο—

Ποῦ εἴσθε, καλοὶ παιδικαὶ μου καιροί!
Ἐφώταξα τότε μὲ σῆθος βαρὺ.
Πλήρ μόλις τὴν εἶδα, πετᾷ ἡ χαρά,
Καὶ αὐτ' ἦν ἡ πρώτη κ' ἐσχάτη φορά.

Ο ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΟΣ.

—οοο—

Διήγησις ἱστορικὴ (*).

Περὶ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1810 ἔτους, ἐπανελθὼν κεκοπιτικῶς εἰς τὰ ἴδια

τὴν πέμπτην ὥραν μετὰ μεσημβρίαν, εὔρον χά-
την ἐπισκεπτήρον, ἐν ᾗ ἦσαν ἐπιτηδεύοντες καγα-
ρχομένα ταῦτα· Α. Γλουσσεστερ, ἀριθ. 20, ὁδὸς
Regent-Street· ὑπολάτω δὲ γεγραμμένα δ' ἂν μολυ-
βδακονδύλου τὰ ἐξῆς· θέλει εὐχαρίστως δεχθῇ ἀ-
πόψε τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἱατροῦ Κ. . .

Παρατηρῆτας τὸ κατάστιχον ἐν ᾧ ἐσημαίνοντο αἱ
ἀσθενεῖς μου, δὲν εὔρον τοῦτον ὄνομα· καὶ ὁρῶς
ἐδέχθην τὴν πρόσκλησιν. Ἡ οἰκία τοῦ ἦτο νέη
καὶ εὐπρεπισμένη ὡς εἶα ἐπιδειχθῇ μᾶλλον ἢ νὰ κα-
τοικηθῇ. Τὸ κατ' ἐμέ, δὲν ἀγαπῶ τὰς οἰκίας τὰς
συνεσκευασμένας θεατρικῶς· προτιμῶ ἀρχιτεκτονι-
κὴν σπουδαιότεραν, καὶ μὲ ἀρέσει νὰ εἴναι ἄνετος ἡ
οἰκία εἰς ἣν γεννώμεθα, πάσχομεν καὶ ἀποθνήσκο-
μεν· οἱ ἑλαφροὶ καὶ μάταιοι κλλωπισμοί, τοὺς ὁ-
ποῖους καὶ ἡ λεπτοτέρα βροχὴ καταστρέφει ἐνίοτε,
ἀρμυζοῦσι μᾶλλον εἰς τὰ πρόσκαιρα πρόσωπα τῶν
θεατρῶν.

Ὁ ὑπρέτης, φέρων λαμπρὰν στολὴν, μὲ ὠδήγη-
σεν εἰς ὠραιότατα δωμάτια, πολυτελέστατα καὶ
αὐτά, ἀλλ' ἐπίσης ἄνευ κομψότητος. Καὶ τὸ χει-
ρότερον, ἔδλεπες ἀταξίαν καὶ ἀκαθαρσίαν μεταξὺ
τοῦ τόσου πλούτου. Τὸ ἔδαφος δὲν ἦτο ἀρκετὰ
καθαρόν, καὶ οἱ ὑπηρεταὶ δὲ, ἦσαν εἰς τὰς οἰκίας
θεατρῶν. Διὰ πλατυτάτων πορφυρῶν παραπετασμά-
των, τῶν ὁποίων τὸ διαφανὲς ἀνεδείκνυσεν ὁ ὥραιος
τοῦ Ἰουλίου οὐρανός, εἰσῆρχοντο εἰς τὴν αἴθουσαν
αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου. Μὲγας ἀριθμὸς χρυσῶν εἰ-
κόνων, ἀλλ' εὐτελες καὶ κοινὸν ἔχουσιν τὸ παρι-
στάμενον ἀντικείμενον, ἐκρέμαντό εἰς τοὺς τοί-
χους. Εἰς τὸ μέσον τῆς αἴθουσας, ἐπὶ στρογγύλης
τραπέζης, ἔκειντο ἀντιμέτωποι ἡμερῖδες, λοθογραφή-
ματα καὶ περιοδικὰ συγγράμματα· ἐπ' ἄλλης δὲ
προμήκους ἦσαν προσωπεῖα, χειρόκρια, ξίφη, πι-
στόλια καὶ χειρίδες πυγμάχων· ὅθεν ἔδλεπες μὲν
σημεῖα, οὐχὶ δὲ καὶ ἀλήθειαν βίου κομψοῦ καὶ εὐ-
πρεποῦς. Ἦτο ἄρα προφανὲς ὅτι ὅλα τὰ ὠρεῖα ἐ-
κεῖνα ἐπιπλά πρό μικροῦ μετερέθησαν ἀπὸ τὰ
ἐργαστήρια, ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν ἄλλων σκευῶν ἐ-
κειντο ἐκεῖ χάριν ἐπιδειξεως, καὶ ὅτι ὁ κύριος αὐ-
τῶν συχνότερα μετεχειρίζετο τὰ ὄργανα τῆς ξιφο-
μαχίας, ἢ τὰ βιβλία τῶν ὁποίων οὐτε τὰ φύλλα
ἦσαν κεκομμένα.

Εἶχον ρίψει ταχὺ ἀλλὰ παρατηρητικὸν βλέμμα
εἰς ταῦτα πάντα, ὅτι ὁ οἰκοδεσπότης ἐσηκώθη ἵνα
μὲ ὑποδεχθῇ. Ἐγὼ δὲ προσαγορεύσας αὐτὸν ἐκά-
θισα. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός ἦτο νέος, εἶχε τὸ ἦθος
θηλυπρεπές, καὶ τὸ πρόσωπον εὐρυθμον μὲν ἀλλ' ἐ-
στερημένον παρόρρησις. Παρατηρῶν αὐτὸν ἠπόρεις
εἰς τίνα τάξιν τῆς κοινωνίας ἀνῆκε, καὶ μετέωρος
οὕτως εἰπεῖν ἀνεζήτησις εἰάν εἴναι ἐκ τῶν εὐγενῶν
ἢ ἐκ τῶν χυδαίων· ἡ κόμη του, φύσει βαστραχώ-
δης καὶ γρῶμα ἔχοντα εὐάρεστον, ἐφαίνετο μὲν
ἀσημέλντος, ἐδείκνυσεν ὅμως ἀξίωσιν νὰ ἐλκύσῃ τὰ
βλέμματα. Αὐτὸς δὲ ὁ Γλουσσεστερ ἐξηπλωμένος·
ἐπὶ ἀνακλιντηρίου, ἐρημαρίδα ἔχων ἀνὰ χεῖρας
καὶ στηριζὼν τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῆς χειρὸς ἐφαίνετο
κυριευμένος ὑπὸ μελαγχολίας, τῆς ὁποίας τὸ ἀπο-

(1) Ὅρα τὴν ἐν τῇ φυλλάδι. 252, σελ. 290 σημείωσιν.